

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V spomin slovesne poroke

Njega cesarske visokosti nadvojvode

Frančiška Salvatorja

in

Nje cesarske visokosti nadvojvodice

Marije Valerije

dné 31. malega srpana leta 1890.

Prêstol je Avstrije že odslôvil šestóricó vekov,
 Mnogi vihár ga majál, toda razrušil ga ni:
 Zvésti v bridkôbe so dnéh junaški naródi njegovi
 Zdušno hiteli na bôj, da se ohrani slovêč,
 Družno v pokojen je čas, karkoli jih Avstrija broji,
 Vsak jednomáti ji ród služil ponosno-vesel.
 Národ slovenski je naš mej Avstrije sini od nékdaj
 Prvi nje brambovec slúl, trdil zvestôbo s krvjó,
 Slavni rodíci udan ljubezni je svoje obilju
 Dušek osrečen dajal v blaženi dóbi mirú.
 Zopet odpira uhó Slovenec besedam veselím,
 Zdušenja sládka oblást môško mu dviga srcé:
 Avstrije hčeri je dan zazóril najlepši življenja,
 Zánjo pomemben in svét, národom vérnim radóst.
 „Blágoslov rôsi nebó na Vaju, slavljenca visóka,
 Živel, Frančišek, in Ti, blága Valerija, ž Njim!“
 Takšen razlega pozdráv se danes po zêmljah avstrijskih,
 Njega zvenéči odmev hrib preletáva in dól.
 Tudi slovenskih sinóv se glasijo pesmi vznese,ne,
 Mesto praznuje in vás Vajine sreče spomin,
 Vajine sreče spomin, ki sprémljaj življenja korake
 Vama po cvêtnih stezâh v Vajino rádost vsekðár!

Jož. Cimperman.

Rusija ima svojo politiko, ona ima svoj cilj. Mi nikomur, niti svojim največjim sovražnikom ne tajimo svoje namere zavladati in gospodovati nad Marmornim morjem in Carigradom, to je naš cilj, to je naša politika. To je naša politika „du vivre“, — to je Rusije življensko vprašanje. Tega mi ne tajimo nikomur, more se celo reči, da tega niti oficijalni krogi ne taje. Vsa naša prizadevanja na vzhodu, vse naše ogromne žrtve bile bi izgubljene, ko bi se mi odrekli temu svojemu cilju.

S tem odrekli bi se svoji dolgoletni tradicijonalni politiki in svoji bodočnosti. Zaradi tega vprašanja ogibamo se vsacemu notranjemu preobratu, vsaki notranji borbi, ki bi nas na zvonaj oslabil, in mi moramo vse svoje prizadevanje uravnati na to, da dosežemo ta cilj. in doseči ga moramo. — Carigrad, ali vsaj vrata Carigradska, to je Dardanele morajo biti naše. Ko smo jedenkrat to dosegli, potem je naš položaj v Evropi tako krepko zajamčen, utrjen in ustanovljen, da dobimo mi ves upliv v Evropi, ko smo jedenkrat pridobivši Carigrad Rusijo napravili uplívno evropsko državo, tedaj Poljakov ne bomo več potrebovali, tedaj bode tudi njim zasijalo solnce.

Poljaki neso nikakor ugodni podaniki, da vam iskreno in odkritosrčno povem, oni so za nas veliko in težko breme, zelo neugodno breme, katero neradi nosimo, in da bi to ne bilo na našo škodo, na škodo Poljakom in Slovanom, mi bi se tega bremena bili že davno znebili. Poljaci so naše potrebno zlo. Ko jedenkrat preneha za nas in za njih ta neobhodna potreba, da jih moramo držati, potem se bomo že poravnali. V politiki prenehajo simpatije, tu odločujejo interesi, pravi interesi, a kar je še važnije, da so ti interesi ob enem interesi Poljakov in naših bratov Slovanov. Kaj bi bilo s Poljaki, da jih mi danes pustimo? Pali bi v žrelo pruske germanizacije ali židovske eksploatacije v Avstriji, mi bi izgubili ves upliv na razvoj evropskih razmer in ne mogli bi pomagati ne sebi, ne drugim. Pa Poljaki tudi sami neso nikdar znali čuvati svoje svobode, kakor treba, in bi jim, kakor stvari stoje, to zopet škodovalo, ko bode jedenkrat Rusija za svoje krvne in denarne neštete in neizmerne žrtve na vzhodu in zahodu našla nagrado svojo v posestvu ključa do Črnega morja, takrat bomo znali sporazumeti se s Poljaki, njihova stvar je, da o tem premišljajo in pazijo, kaj delajo. Vi bodete vprašali: Kako priti do Carigrada? Naši neprijatelji vam poreko: Zavojevanjem Rumunske, Bolgarske in naposled morda Srbske!! No to je vse sama — glupost! Za svojega bivanja v Rusiji opažali ste nemire v Anatoliji, na obalah Črnega morja od Erzeruma do Bruse. Armenski živeli je nezadovoljen, on rad posluša sovete Rusije, katerej treba onim narodom samo ponuditi roko, in bode uprav z veseljem vsprejeta. To vse je upliv krasnega napredka v onih pokrajinah, katere je Rusija 1878. leta dobila in Kavkazu priklopila, v katerih krajih živi velik del Armencev. Rusija dospela bode do Carigrada tudi brez Balkana, in naša politika ne teži za drugim, nego da imamo prave in iskrene prijatelje na Balkanu, a kadar bomo v Carigradu, da imamo varno in prijateljsko zaledje. Ko bode Carigrad v naši posesti, se Evropi nikdar ne bode posrečilo, da nas potisne z naše evropske postojanke, da nas odtira od evropskega koncerta, kakor je hotela 1854. l. Današnji položaj Poljakov in vseh Rusov v Rusiji temelji na politiki potrebe in premenil se bode samo tedaj, kadar se odnosi premené, kadar ta politika več ne bode potrebna. Danes je ta politika koristna kakor Rusom, tako tudi Poljakom in Slovanom — o tem naj premišljajo Poljaki, ki povsod iščejo prijateljev svojih, samo ondu ne, kjer bi morali.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. julija.

Lienbacher — liberalci.

Zmerno konservativna glasila hočejo razkričati Lienbacherja za liberalca. „Salzburger Chronik“ piše, da je Lienbacher isto tako liberalci, kakor dr. Keil. Zakrivil je, da bode večina v solnograškem deželnem zboru liberalna, da bode liberalen deželni glavar, liberalen deželni odbor, da pridejo v deželne in okrajne šolske sovete liberalci na mesto konservativcev. Jako se motijo tisti, ki mislijo, da bode Lienbacher še hodil z desnico. Mi ne simpatizujemo

z Lienbacherjem, a vender se čudimo, da tako strastno napadajo moža, ki je na čelu društva za osnovo katoliškega vseučilišča.

Ogersko parlamentno sodišče.

V prihodnjem zasedanju ogerskega državnega zbora predložil bode ogerski pravosodni minister zakonski načrt, da se uvede sodišče za verifikacijo volitev v parlament. Tako sodišče je baš na Ogorskem posebno potrebno, ker se gode mnoge nepravilnosti pri vsacih volitvah, državni zbor pa pri verifikacijah jako pristranski postopa.

Vnanje države.

Proglasenje bolgarske nezavisnosti.

Angleški list „Daily News“ je izvedel iz zanesljivega vira, da Stambulov dela priprave za proglasitev nezavisnosti bolgarske. Koburžan vrne se dne 2. avgusta v Sofijo, dne 3. avgusta proglasi se pa nezavisnost Bolgarije in princ Ferdinand za kralja bolgarskega. Ker se je že večkrat govorilo in pisalo, da proglasé nezavisnost Bolgarske, pa se ni nikdar potrdilo, se nam tudi to izvestje angleškega lista ne zdi posebno verjetno.

Umor srbskega konzula v Prištini.

Pogajanja o zadoščenju za umor srbskega konzula v Prištini se še nadaljujejo. Srbska vlada se hoče zadovoljiti s tem, da Turčija dá vdovi primerno odškodnino. Da bi pa morala turška vojska defilovati pred srbsko zastavo, to zahtevo pa menda hočejo Srbi opustiti, dobro vedoč, da Porta se v tem oziru ne more udati, ker bi to preveč škodovalo turškemu ugledu v Stari Srbiji. Za zadostno zadoščenje bode zmatrala Srbija to, da je bilo turško vojaško spremstvo pri pogrebu.

Nemiri v Carigradu.

Povod nemirom v Carigradu bilo je največ to, da patrijarh neče dati ostavke zaradi dogodkov v Erzerumu. Sultan je bil jako nevoljen zaradi teh dogodkov. Po novejših poročilih bilo je pri teh nemirih nad 20 oseb mrtvih in ranjenih.

Afriške zadeve.

Angleška in francoska vlada pogajata se za stran afriških zadev. Da ne bode Francija v vzhodni Afriki delala zavir Angliji, hoče poslednja definitivno priznati francoski protektorat nad Madagaskarom. Tudi pogajanja mej Anglijo in Portugalsko vrše se povoljno in bodo kmalu končana. Nasprotja za stran Afrike bode torej mej evropskimi državami kmalu poravnana.

Vojska v Srednji Ameriki.

Povod vojni mej Guatemalo in San Salvadorjem je baje to, da je guatemalski predsednik Barrilas hotel postati načelnik srednjeameriški zvezi. Temu so se pa ustavljali Sansalvadorci. Ker je Barrilas bil nekda pridobil predsednika sansalvadorskega, Menendez, da je podpiral načrte njegove so se Sansalvadorci spuntali in predsednika umorili. Po nekaterih poročilih bil je Menendez otrovan, po drugih pa ustreljen; poslednje je verjetnejše. Vlade v San Salvadoru polastil se je general Ezetas, ki je takoj napovedal Guatemali vojno. Dosedaj baje zmagujejo Sansalvadorci, toda vojna sreča se utegne preobrtniti, če pridejo Guatemalcem nekatere druge države na pomoč. Z Barrilasom pa baje Guatemalci tudi neso vsi prav zadovoljni, neki Indijanci pa je že bil z nožem napal, da ga usmrti. Predsednik se je bil srečno odmaknil. Napadovalec so prijeli. Izpovedal je, da so ga bili najeli nasprotniki predsednikov.

Dogodki v Argentini.

Poslednje dni bili so v Argentini boji. Kaj je bil povod ustaji, se še natančno ne poroča. Nekatera izvestja iščejo uzroka v slabih financah. Ta država zalezla je v velike dolgove. Zadnji čas je zaradi slabega gospodarstva napovedalo več bank bankrot. Tega slabega finančnega gospodarstva je bil baje največ kriv predsednik dr. Celman. Druga poročila pa zopet slikajo dr. Celmana kot velicega poštenjaka, za katerega pa ne mara vojska, ker je civilist. Tudi duhovščina mu je baje nasprotna. Poslednje izvestje se nam zatorej zdi precej verjetno, ker je ustaja bila izključno vojaška. Civilno prebivalstvo se ustaje ni udeležilo. Kakor smo že v brzojavkah poročali, je konečno zmagala vlada, ker je puntarjem zmanjkalo smodnika.

Dopisi.

Iz Celovca 30. julija. [Izv. dop.] V številki 172. „Slov. Naroda“ ste na prvem mestu že poročali o obžalovanju vrednem poboju, ki se je pripetil Podkloštrom pretekli četrtek dne 24. t. m. Nemški liberalni listi, v prvi vrsti Beljaška „Deutsche Allg. Zeitung“, kujejo sedaj iz te homatije politični kapital za svojo stranko, napadajo nas Slovence in udrihajo v prvi vrsti po našem voditelju, župniku Gregorju Einspielerju, češ, on je zakrivil pobjo.

Kdor pozna naše pohlevne Slovence in jim primerja, rekli bi, povsem zdvijane nemško-liberalne in one svojemu slovenskemu narodu izneverjene kmete, ki so skrajno orodje v rokah naših nemških matadorjev in hujskačev, ta bode takoj lahko spoznal, na kateri strani se nahaja v prvi vrsti krivda,

da se je kaj tako žalostnega moralo baš Podkloštrom prigoditi. Glavno vprašanje: „kdo da je zabodel Soier-ja“, žal se danes ni rešeno, in vse govori za to, da mu je prizadel smrtno rano najbolj gotovo pristaš njegove stranke, kajti zaboden je bil na ulici, tedaj na kraji, kjer se ni nahajal niti jeden slovenskih volilcev. Znano je tudi, da so nože le od nemških liberalcev zapeljani, nahujskani in skrajno napojeni kmetje vihteli in najbržeje v svoji pijanosti niti vedeli neso, kdo jim je prijatelj in kdo nasprotnik. Da je baš ta druhal imela namen, napraviti zmešnjavo in napasti pred vsem župnika Gregorja Einspielerja, je tudi skoro istina; glavna stvar jim je pa bila ta, da so na vsak način baš Podkloštrom, v kraji, kjer župniku je mož, ki jim je najhujši trn v peti, napravi kak škandal, ki naj bi bil Nemcem potem hvaležno orodje proti voditelju koroških Slovencev in proti slovenski stranki sploh. Hujskarija bila je v tem kraji vedno najhujša, in sam „Bauernbund“ s pomočjo dr. Abuje je pred letom napravil ondu svoje zborovanje ter razburil pri tej priliki še one duhove proti duhovščini in Slovincem, ki so bili poprej še mirni na strani svojega prepričanja.

Sodnijska preiskava do sedaj, žalibog, ni še spravila zaželenega na dan in zločinca tudi še nemajo. Slovenski volilci iz Št. Lenarta trdijo soglasno, da o kakem uzroku poboja ničesar ne vedo in sploh menijo, da Soier nikakor ni mogel biti zaboden od Slovencev. — Omeniti pa moram, da je bil baš jeden izmej pristašev liberalne stranke, ki se je kazal omenjeni dan najbolj bojevitega, ves okrvavljen v zapor dejan in drugi dan zopet izpuščen, ker se je izgovarjal, da je pomagal ranjencu in si pri tej priliki s krvjo onesnažil svojo obleko. Je li to istina, zna Bog! Drugi, tudi izmej nasprotnikov, ki je neprestano rogovilil, butal okrog sebe ter se pretepavati želel, živel je pa z zabodencem, ki je bil, mimogrede povedano, jeden izmej najbolj mirnih usiljencev, že nekaj tednov sem v sovrastvu, in najbolj čudno je to, da je ravno ta, ki je prej bil najhujši na bojišču, hkratu izginil z mesta ter zbežal iz prizorišča. To so stvari, ki dajo kaj misliti!

Vprašanje je sedaj le še to: kaj da so imeli oni trije rogovileži opraviti v isti gostilni, v kateri so se sešli naši miroljubni in trezni Slovinci, da bi se od dolgega pota, ki so ga imeli od Št. Lenarta do Podkloštra, odpočili in okrepčali? Kdo jih je poslal tja in kdo jim je ukazal iti psovat mirno zabavajoče se Slovence? — Ker je pa vse zoper nas, bode se nam težko posrečilo, to poizvedeti, in sploh bode naših nasprotnikov glavna skrb ta, da se bode vse zakrilo in potlačilo, kar bi imelo kompromitovati nemško stranko, nasproti pa se bode skušalo do pičice vse podvojeno in zasukano tako na dan spraviti, da bode vsa ta maroga zarezana le na rovaš naše slov. stranke. V tem zmislu pišejo že sedaj nemško-liberalni listi in pri tem bode tudi pozneje ostalo, naj se stvar izkaže, kakorkoli, ker našim nasprotnikom ni za nesrečneža, marveč njim gre le za to, da se Slovinci še bolj preganjajo in da naposled le oni sami gospodujejo v korist svoji stvari.

Ker je zločinec ušel pri belem dnevu (ob 3. uri popoldne) in v pričo nakupičenega ljudstva, in ker se sploh hiti pisati, da je temu poboju kriva le naša stranka, je pač jasno, da nemško-liberalna stranka to dela zaradi tega, da se takoj s početka javno mnenje proti nam obrača, prikrijejo pa njeni nameni in rešijo njeni pristaši, ki so vso nesrečo v prvi vrsti zakrivali. Beljaška „Deutsche Allgemeine Zeitung“ sicer podlo podtika razne izmišljene stvari našim možakom in župniku Einspielerju, nikakor pa ne pové, da so rogovileži nestrpno razgrajali ter upili: „na vislice s to slovensko druhaljo“. Pri tako zlobnem psovanju mora tudi najmirnejša kri vskipeti. In kaj so na to psovanje naši storili? Razgrajalce so čisto mirno postavili na ulico ter zatvorili za njimi duri; poslednji pa, pretepa željni ter zmage pijani, besnili so tako, da se družega poznali neso ter se konečno pretepavali mej seboj.

Pritepenec in laški renegat Foresti (mož, ki je po zaporih že vse kote omedel in hoče sedaj s silo se postaviti na čelo nemškoliberalni stranki na Koroškem), ki prav po pobalinski napada v svojem listu šte. 58. župnika Einspielerja ter ga imenuje naravnost morilca, bode se imel pa zagovarjati

pred sodiščem, kajti na take surovosti mora si razžaljenec iskati zadoščenja le tam, kjer ga pred takimi napadi postava varuje.

Sploh naj še omenim, da se po Celovci in tudi po drugih krajih Beljaška „Deutsche Allg. Zeitung“ šteje 58 kar po hišah raznaša in usiljuje in da se tukaj na raznih vogalih prilepajo z velikimi črkami tiskani plakati z napisom: „Zweite Ausgabe der Villacher „Deutschen Allg. Zeitung“ Nr. 58: Der Mord von Arnoldstein. Ein Exemplar 10 kr. Zu haben im Verkaufslökele des Herrn Sowa in Klagenfurt.“ Na tak fakiški način, vidite, dragi rojaki, sme se pri nas na Koroškem delati reklamo, prvič da se hujska in draži ljudstvo proti nam; drugič pa, da si bode napasel laški pritepenec Forresti svoj izstradani želodec. In mi nikogar nemamo, ki bi nas varoval pred tako podlimi in skrajno surovimi napadi. Žalostno, a resnično je, da se sme ob nas tukaj na Koroškem vsaka puhla in moralno pokvarjena duša po svoji volji drgniti. Da je prišla Beljaška „Deutsche Allg. Zeitung“ s to vsebino mej svet, — sploh obsojajo tudi mirnomisleči Nemci, posebno tujci, katerih biva sedaj mnogo tu v Celovci. Škandalozna ta pisava studiti se mora vsakemu, kdor ni še moralno popolnoma propadel.

Ako še naznamim, da se je v Podjunsko dolino, v zolilni okraj Einpielerjev, poslalo cele zaboje gore jega Beljaškega pamfleta, ki se kar po vseh krajih trosi, ne oziraje se, komu da pride v roke, in da se je vsled tega začelo že kar po ulicah javno psovanje na duhovnike in naše slovenske rojake, ki neso sedaj več varni pred napadi, osvedočil sem naše brate po drugih pokrajinah dovolj, da uvidijo, kakih sramotnih sredstev, da se poslužujejo naši nasprotni elementje le iz tega namena, da bi nas ugonobili ter nam pristigili življenje. To pa se jim ne bode posrečilo, kajti naša pravična stvar mora vender le jedenkrat zmagati. Na steno pritiskati se i mi nikakor ne damo!

Domače stvari.

— (Poročni dan nadvojvodinje Marije Valerije) z nadvojvodo Franom Salvatorjem praznoval se je v Ljubljani jako slovesno. Včeraj zvečer bil je mirozov vojaške godbe po mestu, na državnih, deželnih in mestnih poslopjih razobesile so se zastave. Proti gorenjski strani bilo je videti mnogo kresov. Veteranski kor kranjski imel je danes slovesno sv. mašo v križanski cerkvi, ob 10. uri pa je knezoškof dr. Misija daroval v stolni cerkvi pontifikalno mašo ob asistenci stolnega kapitelja. Po maši bil je „Te deum“. Navzočni so bili pri maši: deželni predsednik baron Winkler, z jako mnogimi uradniki, deželni glavar dr. Poklukar z deželnima odbornikoma ces. svetnikom Murnikom in dr. Vošnjakom, župan Grasselli in podžupan V. Petričič z mestnimi odborniki mnogo svetnikov trgovske in obrtne zbornice, predsednik deželnega sodišča F. Kočevar, vodje in profesorji srednjih šol, mestnih ljudskih šol učitelji in mnogo občinstva. Po cerkvenem opraviilu čestitale so razne deputacije pri gospodu deželnem predsedniku, mej njimi knezoškof in kanoniki, deželni glavar z deželnim odborom, mestni župan z mestnimi odborniki, načelniki raznih cesarskih uradov, nadinspektor c. kr. tobačne tovarne, profesorji, mestni učitelji, razna narodna društva i. t. d.

— (Deželni predsednik baron Winkler) prišel je danes zopet nazaj v Ljubljano iz Belepeči, kjer je na počitnicah, da se udeleži slavnostne pontifikalne maše v stolni cerkvi.

— (Serenado in baklado) napravi danes zvečer ob 1/10. uri delavsko pevsko društvo „Slavec“ s sodelovanjem g. Medena, pred stanovanjem g. deželnega predsednika barona Winklerja, povodom slavnostnega dogodka v cesarski obitelji. Društveniki zberó se v društvenih prostorih na Starem trgu, od koder pojdejo z razvito zastavo in gorečimi baklami pred stanovanje predsednikovo, kjer bodo peli štiri pesmi, ter se vrnejo v istem redu. Serenada bila je namenjena za včeraj, pa se je odložila na danes zaradi včeranjega vojaškega mirozova.

— (Izkaznice) za vožnjo s posebnim vlakom k veliki pevski slavnosti v Maribor in nazaj dobiti so pri gosp. Drag. Hribarju v „Narodni Tiskarni“, in pa pri kustosih „Ljubljanske čitalnice“ (trafika) po včeraj naznanjenih cenah. Gospódo na deželi, ki se želé voziti, prosimo, da gore navede-

nemu naznanijo pravočasno svojo udeležitev, da se potrebno ukrene. Ravno tako prosimo iste rodoljube, ki bi hoteli razpečavati vožnje listke, da se oglasijo in povedo število in za katero postajo po potrebujejo izkaznic.

— (Iz Koroškega) se nam poroča: V Podjunski dolini se vrše volitve volilnih mož za slovensko stranko ugodno in je večina že sedaj brez Prevalj, ki volijo še le 4. avgusta, zagotovljena. Naši so dalje zmagali v Mižici, Št. Danijelu, Galiciji, Žitarivesi, Globasnici, v Libučah, na Bistrici, na Jezerskem, na Blatu in na Rudi. — V Celovski okolici zmagali so Slovenci sijajno v Žihpoljah (glavnem gnezdu bauernbundskega štaba) v Hodišah, Šofičah na Bistrici v Rožni dolini, v Bilčovesi, Medgorjah, na Radešah itd. Nemški konservativci se povsod podlegli in nam v tem volilnem okraji niti jednega glasu ne bodo prinesli. Žalostno! A kdor nič ne seje, tudi žeti nema kaj. Naši katoliški nemški prijatelji (?) so se le na nas zanašali, sami pa so držali roke križem. Sedaj se je jasno pokazalo, da so konservativni Nemci na Koroškem brez vse pomoči in brez stranke. Onim slovenskim rojakom, ki so bili za kompromis z Nemci, pa bodi to v pouk za prihodnje čase. Lepše in častneje bi bilo, pasti samo s svojimi glasi, nego s pomočjo nemških konservativcev, ki nas tu na Koroškem isto tako po strani gledajo, kakor liberalci. Naša stranka bode v tem volilnem okraji štela preko 40 glasov. — V Beljaški okolici stoji za slovensko stranko slabeje, čemur so največ krive Podklosterske homatije. — V Ziljski in Kanalski dolini pa se dobro gibljejo in so Slovenci tudi tam na raznih krajih prodrli.

— (Iz Celja) se nam piše, da je dvorni svetnik Heinricher za vodenico nevarno zbolel. Isto bolezen imel je tudi njegov prijatelj, pokojni opat Wretschko.

— (Ovacija Ivanu vitezu Trnskemu.) Po nedeljske glavnej skupščini „Matice hrvatske“ podala se je deputacija društva k slavnemu pesniku ter mu izročila krasno izdelano diplomu. Trnski bil je namreč pri predzadnji skupščini imenovan častnim članom „Matice“. Globoko ganen zahvalil se je odlikovani pesnik za ta nov znak priznanja. Diploma je izdelana v narodnem slogu na pergamentu ter okrašena s pesnikovim grbom.

— (Županstvo na Bledu) nam piše: „V podlistku Vašega cenjenega lista od 28. julija t. l., št. 171, se nahaja vest, da je letos v neki hotel na Bledu prišel „gospod s cesarskega dvora“ z namenom, najeti več sob za „visoko osebo“ — da pa je naročevanje opustil, zaradi neprijaznega sprejema od gospodinje tistega hotela. Županstvo je natanko preiskalo imenik vseh došlih tujcev in tudi natanko popraševalo pri vseh tukajšnjih hotelih in se prepričalo, da letos nobena oseba s cesarskega dvora ni bila na Bledu, in da je celo zgoraj navedeno sporočilo neosnovano.“

— (Gozdni požar.) V Tržaški okolici, ravno pod Kontovljem nastal je te dni požar. Po iskrah, katere je veter zanesel iz lokomotive, vnel se je gozdič ležeč mej Barkovljami in Miramarom, ter zgorel popolnoma. V prvem hipu mislilo se je v Trstu, da gori park v Miramaru. Gozdič bil je lastnina južne železnice.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Postojini) priredi tombolo v prid svoje blagajnici v nedeljo 3. avgusta 1890 v gostilni „pri Jami“. Začetek ob 5. uri popoldne. Pred in po tomboli svira godba. Na večer prosta zabava in ples. K prav obilnej udeležbi najljubnejše vabi odbor.

— (Na biciklu ponesrečil) je v četrtek ponoči v Trstu 18letni V. Osvaldella. Padel je z bicikla, ko je vozil v najhitrejem teku ter se težko ranil na glavi in tudi na rokah in nogah. Odvedli so ga najprej v bolnico, od tam pa domov. — Soboto zvečer pa si je zlomil desno nogo koncipist Purtscheller v Celovci, ker se je nesrečno zapletel z njo v svoj bicikel.

— (V Komnu) razobesili so v nedeljo nad sodiščem belo zastavo, v znamenje, da ni nikogar v zaporu. Meseca junija bila je bela zastava razobešana 11 dni.

— (Tramvaj in vicinalno železnico) iz Zagreba v Samobor bode gradila poznata firma Gregersen v Budimpešti, ki je prevzela zgradbo in financiranje te proge, ter podpisala dotično pogodbo.

— (Na Opčinah) bode prvi semenj za živino in kramarsko blago dne 4. avgusta, potem

pa redno vsacega 4. dne v meseci. Dne 3. avgusta otvori se pri Opčinah 10 minut od vasi železniška postajica (Haltestelle).

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Išl 31. julija. Pred 8. uro odprli so uhode v župnijsko cerkev, malo minut pozneje bila je cerkev v vseh prostorih polna, po vsej sredini cerkve stale so belooblečene deklice v špalirji tako, da je vedno belo oblečena deklica stala poleg deklice v Išlski noši. Pred 9. uro začeli so povabljeni gostje, mej njimi oba ministerska predsednika, prihajati v cerkev, potem došli so člani cesarske hiše t. r. po programu zaseli prostore proti 3/4 10. uro. Vožnja iz cesarske vile v župnijsko cerkev vršila se po načinu, v programu določenem, ženin na strani cesarja, nevesta na strani cesarice. Pred cerkvijo pričakovala prej došla gospoda cesarja in cesarico, katera sta z roditelji ženina v cerkvi na evangelijski strani vzela prostor. Ženin in nevesta postavila sta se v sredo pred velikim altarjem, okolu njiju drugovi in družice. Pri prihodu v cerkev svirala godba. Doppelbauer z asistenco je poročal in imel nagovor. Cesarica bila v jasnosivi, nevesta v beli obleki s pristnimi čipkami. Ženin bil je v ritmajsterski uniformi svojega dragonskega polka. Ženin in nevesta rekla sta z razločnim glasom „da“. Po ceremoniji objela sta cesar in cesarica ženina in nevesto. Po poroki ostavila je visoka gospóda s cesarsko dvojico na čelu cerkev.

Išl 31. julija. Živahno življenje od ranega jutra. Ob 7. uri postavili so se ognjegasci, solinski delavci in veterani v špalir. Vse hiše v zastavah, na mnogih so napisali. Velika množica po ulicah. Ob 1/10. uri došlo več nadvojvod, vojvoda Cumberlandski, hanoveranska princesinja Mary, vojvodinja Marija Terzija Virtemberška, vojvoda Robert Virtemberški, vojvodinja Izabela Virtemberška. Visočanstva peljala so se s kolodvora v cerkev ter ondu čakala cesarskega spreveda, ki se je zbiral v cesarjevi vili.

Išl 31. julija. Ob 9 1/2. uri peljala se je cesaričinja vdova mej simpatičnimi klici v cerkev. Ob 10. uri pripeljali so se cesar, cesarica, ženin in nevesta mej navdušenimi klici. Marija Valerija, globoko ginjena, pozdravljala milostno na vse strani.

Dunaj 31. julija. Iz vseh provincij dohajajo poročila o izjavah lojalnosti. Povodom poroke bila je v slavnostno razsvetljeni sv. Štefana cerkvi svečana maša, katero je daroval kneznadškof Gruša. Prisotni so bili ministri Gauč, Schönborn, Bacquehem, Orczy, policijski predsednik Krauss, župan Prix, generalstvo, deputacije častnikov, zastopniki dvornih in državnih uradov in mnogo pobožnega občinstva. Vojaki stali v cerkvi v špalirji.

Vsi listi posvetili so poročni slavnosti iskrene uvodne članke. „Neue Fr. Presse“, „Fremdenblatt“, „Presse“, „Vaterland“, „Deutsche Zeitung“, „Neues W. Tagblatt“, „Wiener Tagblatt“, „Extrablatt“ poudarjajo, da vsi avstrijski narodi, zvezani v ljubezni do cesarske hiše in brezmejni udanosti do cesarja, pošiljajo svoje čestitke v Išl. Narodi avstrijski občutijo dinastije usodo, kakor svojo, zato se poročna slavnost v Išlu zmatra za narodno zadevo, dasi politiške svrhe pri tej zvezi nima uloge in je bila odločilna le obestranska ljubezen. „Presse“ posebno naglašá hvaležnost, ki jo je mesto Dunaj cesarju dolžno. Skrbnost za Dunaj označuje vse delovanje cesarjevo. Vsi listi zaključujejo z iskreni voščili za ženina, nevesto in cesarja Frana Josipa.

Sežana 31. julija. Včeraj zvečer povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije z nadvojvodo Franom Salvatorjem bila krasna razsvetljava, vojaška godba, umetni ognji, kresji. Patrijotična slavnost zelo lepa. Danes slovesna sv. maša, udeležitev mnogobrojna od c. kr. glavarstva, vojaštva, sodišča, davčnega urada, učiteljstva, dam društva „Rudečega križa“ itd.

Budimpešta 31. julija. Vsa javna in mnogo zasebnih poslopij, konzulati in na Dunavu zasidrane ladije v zastavah. Listi spominjajo v navdušenih člankih ljubezni in udanosti, ki veže ves narod z dinastijo.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 13. številki naslednjo vsebino: Židovstvo in Slovani. — Bismarck o zunanji politiki. — „Pro Patria“. — Kongres miru. — Odnosji Tržaških Slovanov. (Konec.) — Moj dobri prijatelj, (Očrk iz ruskega življenja, spisal Roščin.) (Konec.) — Pogled po slovanskem svetu: a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., pololetno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

30. julija.

Pri Slonu: Förster iz Prage. — Polak, dr. Tasti, Freund z Dunaja. — Dr. Baar iz Gorice. — Flucher iz Kočevja. — Lückert iz Grada.

Pri Malič: Engländer, Feldman, Lewý, Braun, Fürst, Stein, Masser z Dunaja. — Stumpf, Elsner iz Trsta. — Sauer iz Velike Kaniže. — Fink iz Linca. — Baron Lazarini iz Kamnika. — Schmidt iz Radovljice.

Pri bavarskem dvoru: Mantel iz Amerike. — Rom z Dunaja. — Enoch iz Trbiža. — Pl. Sumerlatt iz Lipskega.

Pri južnem kolodvoru: Vranesič iz Metlike. — Gerstl iz Prage. — Biderman iz Linca. — Hudabunigg iz Grada.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. julija	7. zjutraj	736.5 mm.	19.8° C	sever svz.	jas. obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.4 mm.	25.2° C	vzhod		
	9. zvečer	737.6 mm.	19.9° C			

Srednja temperatura 21.6°, za 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 31. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.45	gld. 88.40
Srebrna renta	89.55	89.60
Zlata renta	108.70	108.80
5% marena renta	101.25	101.25
Akcije narodne banke	982	982
Kreditne akcije	306.25	306.50
London	116	115.95
Srebro	—	—
Napol.	9.21	9.21
C. kr. cekini	5.51	5.49 1/2
Neimške marke	56.72 1/2	56.70

Zahvala.

Povodom prerane smrti naše ljubljene hčere, oziroma sestre

Leopoldine Rekar

zahvaljujemo se za izraze sočutja za časa bolezni, kakor tudi o smrti predrage. Zahvaljujemo se blagim darovateljem krasnih vencev, mnogobrojnim udeležencem pogreba, osobito pa gg. pevcem, ki so nam s svojim milim petjem lečili bolesi radi britke izgube.

V Ljubljani, 31. julija 1890.

(589)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Povodom mnogih dokazov iskrenega sočutja za časa bolezni in smrti naše srčno ljubljene hčere, oziroma sestre, svakinje in tete, gospodične

Dragojile Milek-ove učiteljice

izražujemo s tem vsem svojo najglobokejšo zahvalo, posebej pa še častitemu gospodu duhovniku J. Oblaku za obiskovanje in tolažbo mej boleznijo in v zadnji uri, kakor tudi gg. učiteljem in učiteljicam za darovane vence in vsem ostalim za spremstvo pri pogrebu.

V Ljubljani, dne 31. julija 1890.

Žalujoči:

Peter in Katarina Milek, stariši.

Viktorija in Radoslav Knašič, sestra. svak.

Vladimir, netjak. (586)

Dva učenca

s potrebnim predukom vsprejmeta se v prodajalnice z mešanim blagom. — Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (573—3)

Sadno drevje

visokodebeljnato, z najfinjšimi vrstami požlahtnjeno, je prav po nizki ceni na prodaj do konca oktobra 1890. leta

pri vodstvu sadjereje na Faalskem gradu pri Mariboru (Štajersko).

(587—1)

Kran Hudoklin, sadjar.

Prodaja vina.

Gračinsko oskrbnštvo v Dubrovi, pošta Krapina Toplice na Hrvatskem, proda svoja

čista vina raznega pridelka

jako dobra kvaliteta, iz let 1879, 1885, 1886 in 1887, vkupe 1200 hektolitrov, po najnižjih cenah. — Več pove

(554—4)

ravnateljstvo v Krapinskih Toplicah.

Štajersko deželno zdravišče. Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja Poličane.

Sezona: od 1. maja do 30. septembra.

Pitna, kopalna, mrzlovodna in mlečna zdravljenja itd.

Brošure in prospekte pošlje zastojni ravnateljstvo.

Tempeljski in Styria-vrelec

vedno sveža napolnitev,

staropreverjena glavbarskosolska slatina proti zboljenju prebavil in prijetno osvežujoča pijača. (290—9)

Dobi se pri slatinske upravi, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah ter v deželni hiši v Gradcu.

Na cesarja Josipa trgu.

Traber-jev

svetovnoznan in odlikovani

MUZEJ.

Odpri je vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Ob torkih in petkih od 2. ure popoldne dalje samo za dame. (581—4)

Ustopenina 20 kr., za vojake in otroke 10 kr.

Prostovoljna prodaja.

Posestvo 12 katastralnih oral, na Hrvatskem, na glavni cesti, 1/2 ure od Ormoškega kolodvora, proda se iz proste roke. Na posestvu je solidno sezidana gospodarska hiša, dobra vinska stiskalnica, stanovanje za vinarja, dalje primerna gospodarska poslopja. Posestvo ima 7 oral izvrstnega, popolnoma zdravega vinograda, ostalo zemljišče so pa njive, travniki, mlad hrastov gozd in lep sadni vrt z nekolicimi stotinami požlahtnjenih sadnih dreves. — Kaj več pove upravništvo „Hrvatske“ v Zagrebu. (579—2)

Cesarja Jožefa trg. Le malo časa!

Velikanski kit.

Dolg je 82 čevljev in tehta 10.642 funtov; glava sama tehta 4000 funtov.

Največja mikalnost sveta!

Odpri od 8. ure zjutraj do 9. ure zvečer. Ustopenina 20 kr. Otroci in vojaki plačajo polovico. Z odličnim spoštovanjem

(575—3)

G. F. Röhl, kap.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Predzadnji teden! Srečke Dunajske razstave.

(505—34)

2 glavna dobitka 50.000 gold. vrednosti. vsak po

Vsaka srečka veljavna za obe žrebanji.

Drugo žrebanje 15. oktobra.

Srečke po 1 gold. Uprava razstavine loterije Dunaj, Rotunda. V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.